

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10

W I E C Z O R N E

DELBOS DO BERLINA?

Nowe pogłoski o „zbliżeniu” niemiecko-francuskim

(Specjalna służba informac. „Now. Dziennika”)

Paryż, 24. 1. (A). Wizyta berlińska p. de Brignon, członka zarządu komitetu France et Allemagne i naczelnego publicysty „Informaion” skierowała znów uwagę środowiska politycznego na zagadnienie ewentualnego zbliżenia francusko-niemieckiego. Kwestia ta, która w okresie przed kryzysem gabinetu wyraziła się w podróżach kilku francuskich osobistości urzędowych do Berlina oraz w prywatnej misji wywiadowczej byłego premiera Flandina uległa następnie zawieszeniu wskutek trudności związanych z formowaniem no-

wego rządu. Obecnie znowu omawia się możliwość nawiązania konkretnych rozmów między obu państwami. Niektóre dzienniki podały już wiadomość, iż przygotowuje się obecnie

podróż ministra Delbosa do Berlina.

Koła zbliżone do ministra Delbosa uważają wiadomość tę za przedwczesną. Zanim by tego rodzaju wizyta mogła nastąpić, należałoby ostatecznie wyjaśnić szereg zagadnień z polityki zagranicznej Rzeszy. Natomiast spodziewać się można w począt-

kach przyszłego miesiąca przybycia do Paryża pana Dietriecha, szefa prasowego berlińskiego ministerium propagandy jako rewizya dla szefa służby prasowej Quai D'Orsay ministra pełnomocnego Commerce'a, który niedawno bawił w Berlinie. Przewiduje się, że w trakcie wizyty paryskiej p. Dietriecha nastąpi podpisanie niemiecko-francuskiego porozumienia prasowego. Ponadto oczekuje się w najbliższym czasie przyjazdu do Paryża przywódcy młodzieży niemieckiej Baldura von Schiracha.

ENERGICZNE PLANY i -- kłopoty rządu Chautemps

Paryż, 24. 1. (A). Nowy rząd premiera Chautemps z wielką energią przystąpił już do realizowania zamierzeń zawartych w deklaracji programowej. Po doniosłych reformach w dziedzinie ustroju obrony narodowej skierował premier cały swój wysiłek ku ostatecznemu uregulowaniu zagadnień socjalnych, odbywając szereg rozmów z przedstawicielami organizacji robotni-

czych, oraz z pracodawcami.

Ogólnie przewiduje się, iż Chautemps natrafi w tej dziedzinie na znaczne trudności, gdyż sytuacja pozostała naprężona. Obie strony świata pracy w dalszym ciągu trwają przy swych żądaniach. Kwestia systemu angażowania i zmiany pracowników ciągle pozostaje momentem niezgody. Mimo poparcia rządu przez komunistów można oczekiwać z

ich strony niebezpiecznych niespodzianek. Dowodem tego jest groźba zawarta w oświadczeniu Unii Związków robotniczych Paryża, wydrukowana w „Humanite”, organie partii komunistycznej. Deklaracja ta powiada, że o ile robotnicy nie uzyskają swoich żądań będą musieli własnymi środkami wywalczyć tę sprawę u pracodawców.

Tylko ludzie zrozpaczeni rezygnują ze swej wolności

Minister spraw wewnętrznych U. S. A. przeciw dyktaturom

Waszyngton, 24. 1. (R). Sekretarz spraw wewnętrznych Ickes wygłosił na konferencji w sprawie zjednoczonej Palestyny przemówienie, w którym wystąpił

przeciwko dyktaturom, zaznaczając, iż tylko ludzie zrozpaczeni rezygnują ze swej wolności na rzecz dyktatury prawej czy lewej wzamian za iluzję życia.

Zdaniem mówcy, niebezpieczeństwo dla demokracji tkwi we wzrastającej koncentracji potęgi ekonomicznej w rękach małej klasy autokratycznej.

Dwa miesiące czekali na wykonanie wyroku śmierci

Moskwa 24. 1. (R) W Irkucku wykonano wydany przez irkucki sąd obwodowy dnia 28 listopada 1937 r. wyrok śmierci przez rozstrzelanie na 9 funkcjonariuszach ferm hodowlanych, skazanych za należenie do organizacji kontrrewolucyjnej, działającej w dziedzinie hodowlanej.

Jest to już drugi znany wypadek (jeden wych.

był w obwodzie donieckim), kiedy skazani czekali prawie dwa miesiące na wykonanie wyroku śmierci.

Zwłokę w wykonaniu wyroków śmierci na prowincji tłumaczą sobie wielkim nawalem pracy najwyższego sądu ZSRR który rozpatruje kasacje od wyroków sądów obwodo-

Proces Normana -- 10 lutego w Cieszynie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Bielsko 24. 1. (R) Jak już donosiliśmy, za bójca śp. Leona Wanata 63-letni Karol Norman odpowiadać będzie podczas najbliższej kadencji Sądu Przysięgłych w Cieszynie. Rozprawa została rozpisana na dzień 10 lutego br.

Trybunałowi przewodniczyć będzie sędzia s. o. dr Santarius, a wotować będą s. o. dr

Romankiewicz i s. o. dr Schneider. Oskarżenie popiera wiceprokurator s. o. dr Manikowski. Obrony Normana, oskarżonego o zabójstwo z art. 225 par. 1 k. k. podjął się adw. dr Sandhaus z Cieszyna. Na rozprawę wezwano 14 świadków tragicznego zajścia, w tym 4 biegłych.

Syjniści włodarzami gminy żydowskiej w Tarnowie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Tarnów, 24. 1. (Ch) W dniu dzisiejszym odbyło się posiedzenie prezydium gminy żydowskiej w Tarnowie pod przew. dra Menderera. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie zarządu gminy. Ponieważ tym razem nie prowadzono żadnych pertraktacji przedwyborczych, przeto nie można było przewidzieć wyniku wyborów.

Wyniki te przedstawiają się następująco: Czterech syjonistycznych członków zarządu głosowało na dra Menderera jako na przewodniczącego i na Wolfa Goetzlera jako wiceprzewodniczącego.

Oddano cztery czyste kartki, z których 2

padły ze strony agudowców, jedna ze strony Klaus i jedna ze strony Jad Charucim. Radcy bundowscy oddali dwa głosy na p. Baptistę.

Zarząd gminy żydowskiej przeszedł tym samym w ręce syjonistów.

Ze względu na ciężką sytuację ludności żydowskiej w Tarnowie, syjniści, licząc się z nastrojami społeczeństwa zdecydowali się wytrwać na ciężkim posterunku, przy czym dalsze kierownictwo agendami kahalnymi, zależne jest od tego, czy inne ugrupowania ustosunkują się rzeczowo do wszystkich problemów gospodarki kahalnej.

Jegorow w niełasce?

Moskwa 24. 1. (R) Fakt nie wybrania marszałka Jegorowa ani na członka prezydium najwyższej rady ZSRR ani na członka rządu jest żywo komentowany w tutejszych kołach dyplomatycznych i dziennikarskich.

Inna oś

Moskwa 24. 1. (R) Na akademii żałobnej poświęconej 14-tej rocznicy śmierci Lenina, Żdanow — przewodniczący komisji spraw zagranicznych rady związku, wygłosił przemówienie, w którym mówiąc o osi Berlin - Rzym - Tokio oświadczył: niech wiedzą faszysty, iż istnieje i inna oś — Madryt - Paryż - Moskwa - Chiny.

W sprawozdaniu oficjalnym zwrot ten został pominięty, a zastąpiono go oświadczeniem o sympatii sowieckim do narodu chińskiego oraz do narodów Hiszpanii republikańskiej.

Sprytny oszust w roli „spirytysty“

Bielsko 24. 1. (R) Na terenie Bielska - Białej grał od roku sprytny oszust, 25-letni Wiktor Kałuża z Leszczyn k. Rybnika, który w pomysłowy sposób nabrał szereg ludzi na większe kwoty. Ofiary swe upatrywał Kałuża tylko spośród osób, które prowadziły procesy cywilne. Oszust zbadał najpierw ich stosunki majątkowe i szczegóły odnoszące się do ich procesu, poczem w ten sposób „uzbrojony“ wprowadzał się do swych przyszłych ofiar jako sublokator, względnie w jakiś inny sposób starał się z nimi nawiązać kontakt. Po takim przygotowaniu przedstawiał się jako agent towarzystwa „Białej Magii“, który jest mistrzem w urządzaniu seansów spirytystycznych. Podczas seansów wmawiał „spirytysta“ naiwnym, że wywołane przez niego duchy działają sugestyjnie na sędziów, tak że dodatni rezultat procesu jest zapewniony. Tytułem honorarium i wkładki członkowskiej dla tow. „Białej Magii“ wyłudził w jednym wypadku wcale poważną sumę 3500 zł. a innym znów razem 500 zł. Policja wpadła w końcu na trop oszusta i ujęła go onegdaj.

KRONIKA TELEGRAFICZNA

— W Bombaju wybuchła epidemia tyfusu, która dotknęła również wielu Europejczyków.

— Pod Turn Severin w Rumunii wywróciła się na Dunaju łódź motorowa, wioząca 22 uczniów i nauczyciela, 17 uczniów utonęło. Ciała ich już wydobyto. O pozostałych brak wiadomości. Prawdopodobnie utonęli oni również.

— W sobotę wieczorem spłonął całkowicie gmach sowieckiego konsulatu generalnego w Hankou, w którym po wyjeździe z Nankinu mieściła się również ambasada sowiecka. Przypuszczają, iż pożar powstał wskutek podpalenia.

— Gwałtowny huragan rzucił na ziemię na jednym z lotnisk wojskowych w północnej Szkocji 8 wielkich samolotów bombowych, ważących po 3 tonn. Samoloty zostały poważnie uszkodzone.

— Lotnicy rządowi bombardowali wczoraj po południu Ceutę. W Gibraltarze słyszano kilka gwałtownych wybuchów.

Jeśli sam masz niewiele, daj wedle swej możliwości — ale daj zaraz na Pomoc Żimową!

Konto P. K. O. 70.200 Pomoc Żimowa

NOZYCAMI PRZEZ PRASĘ

CHŁOSTA

„Kurier Polski”:

Wystąpienie posła Siody, który w sejmowej komisji budżetowej sformułował postulat wprowadzenia chłosty i utworzenia obozu koncentracyjnego dla przestępców kryminalnych, wywołać musi conajmniej zdumienie. Stanowisko referenta budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości jest bowiem tem dziwniejsze, że p. Sioda, z zawodu adwokat, obeznany być powinien z nowoczesnymi poglądami na istotę i cel kary.

Tymczasem wbrew zgodnej opinii poważnego świata nauki, który uznał chłostę za najmniej pożądaną i wręcz szkodliwy rodzaj kary, p. poseł żąda jej przywrócenia. Pragnie on więc za jednym zamachem przekleść zdobycze wieku XIX i nawrócić do metod średniowiecznych. Bardzo pięknie...

Gdyby jednak p. Sioda zaznał kiedykolwiek rozkoszy chłosty, wiedziałby napewno, że kara ta nie tylko nie przyczynia się do poprawienia przestępcy, ale przeciwnie budzi w nim bunt, zaciętość i pcha do dalszej walki z prawem. A tymczasem specjaliści, (do których p. Siodę widocznie zaliczać trudno), doszli do wniosku, że kara nie ma być środkiem represji, zemsty społeczeństwa za pogwałcenie jego norm, lecz winna być środkiem wychowawczym, ułatwiającym przestępcy powrót na drogę prawa. Teza ta jest jeszcze niestety, w znacznej części teorią, lecz ku jej realizacji zmierzają wysiłki wszystkich państw cywilizowanych.

Dlatego też zalatujący średniowieczem wyskok p. Siody nie przynosi nam zaszczytu.

MASONI! MASONI!...

„Mały Dziennik”:

— „Oto co jakiś czas jesteśmy świadkami zjawiska, że ten lub ów profesor uznaje za stosowne uczynienie jakiejś demonstracji dla zaznaczenia, iż jest przeciwnikiem „ghetta” ławkowego dla Żydów. Robi to przy tym z reguły w sposób jak najbardziej drażniący, wyrażając się obelżywie o polskiej młodzieży, co z kolei stanowi nieraz powód dalszych, jak najbardziej pożałowania godnych niepokojów.

Oczywiście, tylko bardzo nieliczni spośród profesorów-Polaków biorą udział w tej akcji. Jest ona jednak tak wyraźnie zgodna z całą taktyką Żydów w obecnym momencie, jest tak ściśle dostosowana do ich planu, że z konieczności skłania do zastanowienia się, gdzie należy szukać jej źródła. I tu zarówno nazwiska osób, które tę akcję prowadzą, jak jej cel, tak uzgodniony z polityką żydowską na tym terenie, jawnie całkiem zdają się wskazywać na wolnomularstwo. Z tego faktu opinia polska winna jasno zdać sobie sprawę. Widoczne jest bowiem jak niebezpieczne są wpływy sekty masonskiej w świecie profesorskim, skoro ich skutkiem staje się zdeorganizowanie normalnego biegu prac naukowych na uczelniach tak pożądanego przecież i tak potrzebnego, zarówno dla wykładowców, jak i młodzieży”.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 24. 1. (A) Dziś padły większe wygrane na następujące numery:

50.000 zł. Nr 57738.
10.000 zł. Nr 11864, 75632, 88200, 88525, 144006.

5.000 zł. Nr 10787, 99503, 184749.
2.000 zł. Nr 19360, 20051, 63631, 82490, 86708, 155220, 167496, 169578, 193195.

Notowania giełdy warszawskiej

Warszawa, 24. 1. Akcje: Żyrardów 65.50—66, Starachowice 39.75—39.50, Węgiel 32.75, Cukier 37.50—37.25, Norblin 85, Bank Polski 117.50—117, Tendencja utrzymana.

Papiery procentowe: 3% inwestycyjna I. em. 82.50, II. em. 83, 4% dolarowa 42.25, 5% konwersyjna 68.75, 4½% wewnętrzna 65 5/8—65.75, 4% konsolidacyjna gruba 68.25, drobna 67. Tendencja utrzymana.

Budżet ministerstwa spraw wewnętrznych na komisji

Warszawa 24. 1. (A) Obrady nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych, które rozpoczęły się z dniem dzisiejszym budzą ogólne zainteresowanie. Budżet ministerstwa spraw wewnętrznych referuje dziś w komisji budżetowej sejmowi poseł Wojciechowski. Dochody prelimitowane są w wysokości zł. 15.038.000. W ubiegłym roku pozycja ta wynosiła zł. 14.337.650. Wydatki prelimituje się w wysokości 210.880.000. W ubiegłym roku pozycja ta wynosiła zł. 195.705.000. Prawie połowa wydatków tego resortu idzie na policję państwową. Oficerów policji jest w Polsce 876, szeregowych 29.936. Następnie idą wydatki na województwa i starostwa w wysokości przeszło zł. 38.000.000, wreszcie na Korpus Ochrony Pogranicza, przeszło zł. 37.000.000. Fundusz dyspozycyjny ministra spraw wewnętrznych wynosi zł. 6.000.000 w

stosunku do roku ubiegłego pozostaje on bez zmian.

W czasie dzisiejszych obrad oczekiwane jest dłuższe przemówienie pana premiera Składkowskiego. Obrady przeciągną się zapewne do późnej nocy.

Wojewoda wiceministrem, wiceminister — wojewodą

Warszawa, 24. 1. (A) Jak się dowiadujemy, prośba wiceministra Paciorekowskiego o zwolnienie go z zajmowanego stanowiska została uwzględniona. Wiceministrem spraw wewnętrznych mianowany został p. Nakoniecznikow-Klukowski, obecny wojewoda warszawski. Województwo warszawskie obejmie były wiceminister Jerzy Paciorekowski. (Zmiany te zapowiedzieliśmy już przed kilku dniami — Red.)

Znowu rodzina zatruta gazem

Warszawa, 24. 1. (A). Dziś w nocy miała miejsce w Warszawie straszna tragedia, która przypomina swoim przebiegiem straszliwe wydarzenia w Łodzi sprzed paru dni. W oficynie domu przy ulicy Chłodnej 40 zajmował mieszkanie fabrykant wyrobów szklanych Zygmunt Morawski wraz z żoną i trójgim dziećmi. Dziś około godziny 5 rano, Morawskiego obudziło głośnie trzepotanie się kanarka w klatce. Dochodząc do klatki, zauważył, że ptak już nie żyje. W tym momencie poczuł też Morawski silną woń gazu. Obudziwszy żonę, Morawski podbiegł do sąsiedniego pokoju, w którym spali jego synowie i służąca. Powietrze było prze-

syczone gazem.

Morawski szybko otworzył okno, począł budzić synów i służącą Szczypczykową. Zaczęto stosować sztuczne oddychanie, lecz to już nie pomogło.

Wezwany lekarz nie zdołał przywrócić do życia zatrutych. Jak się okazało, przez niedomknięty kurek maszyny gazowej przedostawał się przez całą noc gaz, którym otruli się 2 synowie Morawskiego i służąca. Gdyby nie trzepotanie się kanarka, które obudziło Morawskiego, uległby on i żona jego zatruciu, gdyż gaz przedostawał się już przez drzwi.

Wojska rządowe zaciekle bronią Teruelu

Madryt, 24. 1. Agencja Havasa donosi: Na froncie Teruelu toczą się w dalszym ciągu zacięte walki. Madryckie koła wojskowe przedstawiają w następujący sposób sytuację na tym froncie: zdobyte przez powstańców pozycje Campillo, Sandblancas, Concud i La Muela są najważniejszymi ogniwami łańcucha kontrofensywy na Teruel, który znajduje się obecnie pod ogniem dział powstańczych. Nie wynika jednak z tego, aby nieprzyjaciół miał zdobyć to miasto.

Wojska rządowe bronią Teruelu ze znacznie większą zaciętością niż czyniły to swego czasu oddziały powstańcze. Usytuowawszy się na półkolu Concud — Campillo — Villastar, dążą obecnie powstańcy do otoczenia Teruelu i przecięcia drogi wiodącej do Sagonte.

Od 3 dni toczą się krwawe walki w pobliżu El Muleton, miejscowości położonej o 5 klm.

na północny wschód od Teruelu i dominującej nad przejściem przez rzekę Alfambra. Dokonawszy przejścia przez tę rzekę, powstańcy będą mogli z łatwością zająć drogę wiodącą z Teruelu do Belchite. Najbliższe dni powinny przynieść rozstrzygnięcie w walkach o Teruel. Nie ulega przy tym wątpliwości, że powstańcy, którzy zaangażowali na tym odcinku frontu znaczne siły, będą dążyć za wszelką cenę do zdobycia miasta.

Bombardowanie Walencji

Barcelona 24. 1. PAT. Ministerstwo Obrony Narodowej donosi: wczoraj w godzinach rannych bombardowało Walencję 5 powstańczych okrętów wojennych, z czego dwa konitortepowce wcielone niedawno do floty powstańczej. Na miasta upadło około 40 pocisków. Wyrządzone szkody są nieznaczne.

Śp. Bolesław Koskowski — dotkliwa strata dla dziennikarstwa polskiego

Warszawa 24. 1. Zmarły wczoraj śp. dr Bolesław Koskowski naczelny publicysta „Kuriera Warszawskiego” należał do najwybitniejszych przedstawicieli współczesnej publicystyki politycznej i gospodarczej. Urodzony w r. 1870 w Tyszowcach, studiował na uniwersytetach warszawskim, wrocławskim i brukselskim, gdzie uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych. Pracę dziennikarsko publicystyczną rozpoczął w r. 1899 w „Głosie” warszawskim, ogłaszał poza tym publikacje w „Gazecie lubelskiej”, „Przeglądzie tygodniowym” w „Gazecie

— W pobliżu Epinal we Francji rozbił się o przydrożne drzewo ciężarowy samochód w którym jechała wojskowa drużyna piłki nożnej. 7 ciężiej rannych żołnierzy odstawiono do szpitala.

Polskiej” „Bibliotece warszawskiej” „Ateneum” i in. W r. 1905 został naczelnym redaktorem „Gońca Porannego i Wieczornego” skąd przeszedł do „Kuriera Warszawskiego” gdzie pracował bez przerwy około 30 lat. Pisywał pod pseudonimem „B. K.” — „Swida” „Jan bez ziemi” „dr Junosza”.

W okresie wojny śp. B. Koskowski należał do prezydium koła międzypartyjnego w czasie okupacji niemieckiej. W r. 1916/17 był radnym m. Warszawy. Od r. 1922 do 1927 piastował godność senatora, należąc do związku ludowego narodowego. Był prezesem związku dziennikarzy R. P. Zmarły ogłosił drukiem wiele prac naukowych i publicystycznych, z których jako najważniejsze wymienić należy: „Odrodzenie Śląska”, „Finlandia”, „Gmina wiejska”, „Wychodźstwo zarobkowe w królestwie polskim”, „O reformie gruntowej”, „Chwila bieżąca w królestwie”, „Jak wychować demokrację”, „Niebezpieczeństwo niemieckie”, „Polityka gmina”, „Ostatni rozbiór Turcji”, „Wczorajsi”, „Kwestia agrarna w królestwie polskim”.

FRONTEM KU AZJI

Przegrana w Europie — Moskwa spogląda na Daleki Wschód

Według oficjalnej wiadomości z Moskwy ani komisarz Litwinow, ani jego zastępca Potemkin nie wezmą udziału w nadchodzącej sesji Rady Ligi Narodów. Jako delegat Sowietów na tę sesję wydelegowany został

paryski ambasador Sowietów Suritz, jeden z niewielu dyplomatów sowieckich, którzy wyszli cało z ostatniej „czystki”, pod względem politycznym jednak postać niewątpliwie drugorzędna.

Wiadomość ta jest bardzo wymowna. Komisarz Litwinow nie opuścił dotąd żadnej okazji podróży na Zachód, jeżeli teraz rezygnuje z przejażdżki nad Leman, świadczy to z pewnością o

pewnej zmianie sowieckiej polityki zagranicznej.

Na pierwszy rzut oka wydaje się mianowicie, że Sowiety ostrożnie i powoli

wycofują się z polityki europejskiej, w której tak długo grały rolę tak bardzo aktywną. Dzisiaj ta rola sprowadzona jest niemal do rozmiarów pasywnego obserwatora tego, co się dzieje na terenie Europy.

Po raz pierwszy objawy tego stanu rzeczy obserwować można było na terenie londyńskiego komitetu nieinterwencji, w którym z biegiem czasu Sowiety znalazły się niemal w zupełnym odosobnieniu. Po Londynie przyszła kolej na Paryż. Podróż min. Delbosa do Warszawy i do państw Małej Ententy tak ostentacyjnie ominęła Moskwę, że nie mogło to być uważane za rzecz przypadku. Nie było również rzeczą przypadku, iż mimo bardzo wyraźnego, ha, nawet demonstracyjnego niezadowolenia Sowietów z polityki min. Delbosa,

pozostał on nadal przy swojej tece w nowym gabinecie Chautemps.

Zresztą już samo utworzenie tego gabinetu bez poparcia komunistów świadczy dobitnie o tym, że na razie przynajmniej, stosunki sowiecko-francuskie uległy raczej rozluźnieniu.

Gdyby Francja miała dzisiaj jakiegokolwiek szanse porozumienia się z Niemcami, myśl o sojuszu z Sowietami jużby jej na pewno od tego nie powstrzymała.

Rozluźniły się też bardzo wydatnie stosunki Sowietów z Rumunią, gdzie prosowiecka polityka min. Titulescu poniosła dotkliwą klęskę. Antykomunistyczne i antysowieckie nastawienie rządu Gogi nie pozostawia żadnych wątpliwości.

W tych warunkach — a możnaby obraz powyższy uzupełnić niejednym szczegółem, świadczącym o oziębieniu się stosunków Sowietów z państwami naddunajskimi i nawet z Czechosłowacją — trzeba się poważnie zastanowić nad tym, czy

lekceważenie, okazane przez rząd sowiecki w Genewie,

jest wyrazem poglądów tego rządu, czy też odpowiedzią na rozwój sytuacji politycznej, wytworzonej niezależnie od Rosji, a nawet może wbrew jej istotnym zamiarom.

Nie ulega przecież wątpliwości, że jeszcze do niedawna Rosja robiła wszystko, co leżało w jej mocy, aby pozostać w kręgu mocarstw europejskich i wywierać decydujący wpływ na ich politykę. Entuzjastyczne trzasy poświęcone Lidze Narodów, które ciągle jeszcze wycytuje się w prasie sowieckiej, zdają się wskazywać, że

napozór przynajmniej nie rezygnują Sowiety ze swej polityki europejskiej.

Z drugiej jednak strony dzieją się w Sowietach rzeczy, któreby wskazywały na tendencje wręcz przeciwnie. Z Moskwy zażądano ostatnio od Anglii zniesienia konsultatu leningradzkiego. Z analogicznymi żądaniami zniesienia różnych konsulatów w różnych punktach imperium rosyjskiego zwrócił się rząd moskiewski do całego szeregu innych państw.

Sprawa to wrażenie jakby świadomej i celowej akcji izolacyjnej, która jeszcze kilka miesięcy temu byłaby w ogóle nie do pomyślenia.

Odnosi się to jednak wszystko, i o tym trzeba pamiętać, tylko do współpracy z mocarstwami na gruncie europejskim. Na gruncie azjatyckim ta sprawa przedstawia się zupełnie inaczej. Rosja w konflikcie japońsko-chińskim zachowuje w tej chwili zupełną neutralność; neutralność na Dalekim Wschodzie zachowują jednak i Wielka Brytania i Francja i Stany Zjednoczone. To daje, to musi dawać do myślenia.

Sprawa współpracy Sowietów z tymi mocarstwami rozegra się w Azji.

O ile polityka Japonii doprowadzi w przyszłości do wciągnięcia Anglii i Stanów do zbrojnego zatargu, jest rzeczą oczywistą, że przesądzi to również w sensie pozytywnym sprawę współpracy z Rosją na gruncie azjatyckim. Nastąpiłby wtedy koniec izolacyjnej polityki sowieckiej — a któż zdoła przewidzieć, czym i jakimi ofiarami byłaby okupiona pomoc Rosji na Dalekim Wschodzie.

Dalsze przedłużanie się wojny japońsko-chińskiej, przede wszystkim zaś incydenty takie, jak choćby epizod z kanonierką „Panay”, są tylko wodą na młyn sowiecki. Przekreślają one bowiem, lub prędzej albo później przekreślą tę izolację na terenie Europy, w której znalazła się dzisiaj Rosja. Sowiety wejdą na nowo w samo serce polityki europejskiej, tylko przez daleką, pośrednią drogę Dalekiego Wschodu.

W angielskim królestwie prasy

Cała najpoważniejsza prasa angielska znajduje się w ręku kilku magnatów, którzy koncentrują i zarządzają setkami gazet o milionowym nakładzie. Właściwie możnaby powiedzieć, że

prasą angielską rządzi 5-ciu lordów i jeden sir.

Tak np. lord Beaverbrook wydaje dziennik „Daily Express”, który w Szkocji wychodzi p. n. „Scotish Daily Express”, poza tym znane pismo wieczorne „Evening Standard”, pismo niedzielne „Sunday Express”, oraz tygodnik dla rolników. Lord Beaverbrook opowiedział ostatnio dziennikarzom, że roczne wydatki dziennika „Daily Express”, oraz niedzielnego wydania „Sunday Express” wynoszą

dokładnie 3.825.000 funtów,

z czego na samą reklamę 400.000 funtów, zaś na porto 650.000 funtów. Trzeba jeszcze zaznaczyć, że w tej sumie, sięgającej blisko 4.000.000 funtów, nie uwzględniono honorariów redaktorskich, ani pborów pracowników biurowo-administracyjnych.

Drugim magnatem prasowym jest lord Camsley, który wydaje 5 dzienników, za granicą mniej znanych, 6 pism wieczornych, a poza tym też 6 pism niedzielnych, m. in. „Sunday Times”, „Sunday Chronicle”, „Sunday Graphic”, oraz „Sunday Mail”.

Lord Rothermere (konserwatysta) znany jest przede wszystkim jako wydawca brukowego „Daily Mail”. Prócz tego koncern jego obejmuje też 11 pism wieczornych, m. in. „Evening News”, „Evening Post”, „Evening World”, a poza tym dwa pisma niedzielne „Sunday Dispatch” i „Sunday Pictorial”.

Na czele organu Partii Pracy „Daily Herald” stoi lord Southwood, który poza tym

wyduje jeszcze 30 innych czasopism ilustrowanych, filmowych, kobiecych, humorystycznych itd.

Liberalny „News Chronicle”, oraz wieczorny „Star” wydawany jest przez sir Waltera Lyttona.

Należy tu naturalnie wspomnieć też jeszcze i lorda Northcliffa, który prócz całego szeregu innych pism wydawał też najpopularniejsze może czasopismo niedzielne angielskie „Observer”, pod redakcją znanego publicysty Garvina. Northcliff znany był z tego, że nie znosił żadnego sprzeciwu, a na tym tle doszło pewnego razu do ostrej scysji między nim a Garvinem. Wydawca postanowił wówczas za wszelką cenę pozbyć się naczelnego redaktora. Wprawdzie nie było to rzeczą łatwą poradzić sobie z człowiekiem tak wpływowym i tak wybitnym jak Garvin, ale Northcliff postanowił bezwzględnie zamiar swój wykonać.

Zwrócił się więc do Garvina w te słowa:

— Obydwa w „Observerze” pozostać nie możemy. Albo pan ustąpi, albo ja. Mam więc następującą propozycję: Jeśli pan do tygodnia znajdzie człowieka, który kupi u mnie wszystkie akcje „Observeru”, — ja sobie pójdę. Jeśli nie, pójdzie pan.

— All right, odpowiedział Garvin spokojnie.

Po 3-ch dniach interes był ubity. Garvin znalazł człowieka, który kupił „Observera”. Był nim major Astor, brat właściciela „Timesów”. Northcliff odszedł.

mieszka już od trzydziestu kilku lat”.

Szlachetne postępowanie chrześcijańskich lokatorów wywołało wśród mieszkańców całej dzielnicy wielkie wrażenie.

Ponad odmetami nienawiści

Warszawa 24. 1. (A) Wielkie wrażenie w okolicy Woli wywołała następująca wręcz sensacyjna sprawa:

W domu przy ulicy Górczewskiej 85 zamieszkuje mieszkanko od trzydziestu kilku lat biedny żydowski handlarz, Chaim Majer Borenstein, wraz ze swą rodziną. Lokator zawsze się należycie wywiązywał ze swych zobowiązań wobec gospodarza tego domu, p. Lubeńskiego, który zatem nie miał żadnych podstaw do jakichkolwiek roszczeń wobec Borensteina. Ostatnio jednak Lubański przejąwszy się hasłami „rasistowskimi” postanowił ni stąd ni zowąd wyrugować lokatora żydowskiego.

Wniósł więc skargę do sądu, że Borenstein wraz ze swymi dziećmi „zachowują się w mie-

szkaniu swym bardzo hałaśliwie”, zakłócając spokój mieszkańców domu. Kamienicznik po parł skargę swą kilkoma „świadkami”, i na tej podstawie sąd zawyrokował eksmisję.

Postępowanie Lubańskiego wywołało oburzenie wśród wszystkich lokatorów — chrześcijan, którzy mieszkając od lat w sąsiedztwie z Borensteinami, nie wiedzą o żadnych „hałasach”, i obecnie 19 tych lokatorów chrześcijańskich założyło do apelacji Borensteina solidarne oświadczenie, o treści następującej: „Stwierdzamy, że lokator Chaim Majer Borenstein który jest naszym sąsiadem odnosi się do nas bardzo uprzejmie i w jego mieszkaniu nie ma żadnych hałasów. Ani on, ani jego dzieci nie zakłócają spokoju w naszym wspólnym podwórzu, gdzie Borenstein

HENRIK HELLER

Copyright by Gustie von Ujj, Wien III

Kobieta między Pittsburgiem a Baku

18)

Przekład autoryzowany

— Co jest z Gertą?

— Przypuszczam, że Irena chce zatrzymać dziecko.

— Zdaje mi się, że marzysz — zawołał szwagier ze złością — nie jestem wprawdzie prawnikiem, ale to wiem, że jeśli rozwód jest z winy męża...

To się nie stanie — rzekł Fryc Graumann, akcentując każde słowo.

W kilka minut później telefonował Prank do żony, nie był z siebie zadowolony, a sumienie miał nieczyste. Hallo, Mino — krzyczał przez telefon — Graumann był właśnie u mnie. Co? Tak, od wczoraj jest znowu w Salzburgu. Nie musisz jednak od razu polecieć z tym do siostry, czy słyszysz? Czy słyszysz? — krzyczał, ponieważ z tamtej strony nie rozległ się żaden protest. Posłuszna i przestraszona małżonka oświadczyła, że słyszy, a słowa te udobruchały go. — Graumann chce wrócić do żony. Rozumie się, że byłoby to najlepsze wyjście. Chociażby ze względu na małą — nieprawdaż? Irena jest trudnym człowiekiem. Poradziłem Frycowi, by po prostu do niej poszedł i ją zaskoczył. — Rudolf cicho się uśmiechnął — jakoś da sobie radę.

Z uczuciem skrzywdzonego dziecka zapakowała Irena suknię i płaszcz firmy Patou, który ry na kilka godzin dał jej iluzję innego świata, do poplamionego kartonu i odesłała to do hotelu Alicji. Pokój wydawał jej się potem jak ogołocony, chociaż unosiły się jeszcze w powietrzu perfumy artystki filmowej. Przez chwilę Irena się zastanawiała czy ma kuzynkę poinformować o negatywnym rezultacie swej misji i niesłuchanie pozytywnym wyniku tej wieczornej przygody dla niej, ale doszła do przekonania, że nie byłoby to rzeczą mądrą ani potrzebną. Po pierwsze, po drugie i po trzecie z powodu mr. Welza, który nie chciał wiedzieć o tym, że jego przyjaciółka cieszy się też względami innych mężczyzn. Każda wiadomość, najbardziej chytrze nawet stylizowana, mogłaby dojść do jego rąk i być źle zrozumiana. Zdecydowała się więc czekać, aż kuzynka do niej przyjdzie, a na razie postanowiła pozostać w cieniu.

Nie musiała długo czekać. Gdy w upalne południe wyszła z domu, zetknęła się z Alicją. Miss Pfann filmowała przed południem przez cztery godziny przed małym domkiem Mozarta, była wyczerpana, zmęczona i śpiąca, i szukała kącika, gdzie by mogła leżeć na otomanie ze zimnymi kompresami na twarzy, nie narażona na towarzystwo mężczyzn, którzy się obrażają, gdy się ich nie bawi szczeniakiem.

Śpiewak nadworny nie wydawał teraz żadnego tonu, story były spuszczone, a Alicja długo wypoczywała na zasłanym łóżku Ireny

— Mężczyźni — pouczała miss Pfann, zając lody — należą do niższego gatunku ludzkiego niż kobiety. Czy już zauważyłaś, że zawsze wyglądają jednakowo — jak króliki. Nie czerwienią się, gdy jest gorąco, nie bledną gdy jest zimno, a gdy nad ranem porządnie się wymyli, obejść się mogą bez żadnej szminki przez cały dzień. Nie wzrusza ich żadna katastrofa elementarna — nie mają nawet własnego wyrazu twarzy. Która godzina?

— Po drugiej Lixl.

— Za godzinę muszę być znowu w hotelu. Dave jest z jakimiś gośćmi zagranicznymi poza hotelem, a ja się usprawiedliwiłam, że przyjść nie mogę. Wierz mi, że to nie przyszło tak łatwo. Muszę wciąż odpowiadać na tyle „dlaczego“ i „poco“, że przeważnie kapituluję. Te lody są bardzo dobre.

— Lixl?

— Szkoda, że nie byłaś rano przy zdjęciach. Połowa Salzburga się stawiała, ludzie stali w trzech rzędach około nas i — wybałuszali oczy. Można było widzieć najgłupsze twarze. Film z Mozartem będzie zresztą kiczem rekordowym.

— Lixl, chciałabym ci powiedzieć o wczorajszym wieczorze...

— Wiem już wszystko — twarz Alicji Pfann wykrzywiła się jak gdyby połknęła coś gorzkiego — Sternheim zatelefonował do hotelu około 8-mej i dowiedział się, że jestem z Davem w jadalni. Doszło do krótkiego telefonicznego spięcia, a pan baron odjechał nocnym pociąg. To chyba miłe dla ciebie — nieprawdaż? Loscaini bez obowiązku ujarzmienia bestii. Czy pięknie wyglądałaś w mojej sukni?

— Nie ubrałam jej.

— Dlaczego? Jest za nadto efektowna? Jesteś typową mieszczańką i dlatego boisz się wyjść z ram. Ponieważ wszyscy noszą stare worki, i ty nosisz stare worki. Dlatego ci się nigdy w życiu nie powiedzie.

— Ale wczoraj mi się powiodło.

— Tak? — dowiadywała się łaskawie kuzynka, walcząc ze snem. — Czy spotkałaś znajomych?

— Ja nie — ale twój płaszcz.

Alicja natychmiast się ożywiła. — Co? — zapytała. — Co się stało? Co było z moim płaszczem? Czy Ireny błyszczały, był w nich jeszcze cień wczorajszej przygody. — Pan Axel Sunin czekał przez godzinę na twój płaszcz, a potem był na tyle uprzejmy, że nie dał po sobie poznać rozczarowania, że w płaszczu tym zjawiała się inna kobieta.

Alicja siedziała wyprostowana na łóżku. Była teraz tak trzeźwa jak gdyby wyniesiono ją z ciepłej kąpieli i postawiono pod zimny tusz. Smukłe wytrenowane jej ciało podobne było teraz do napiętego łuku. — Axel Sunin? ode-

zwiała się powoli — co ty wiesz o Suninie? A co było z płaszczem?

Przysłuchiwała się komicznej historii, jak wielki Sunin stał na ulicy, by czekać na Alicję Pfann, jak potem w sposób miły i uprzejmy zadowolili się niedostateczną jej zastępczynią, która miała na sobie znany płaszcz Alicji. Dowiedziała się jeszcze, że Irenę boli nawet jeszcze głowa po tak ciężkich winach i że pan Sunin jest typem, który jej się bardzo podoba.

Napięta mina Alicji była jak gdyby maska, objęła wysoko podniesione wąskie swe kolana, uśmiechała się do ściany. — Typ? powtórzyła przeciągle — czy użyłaś tego słowa, baby? Czy wśród twoich znajomych jest mnóstwo takich typów?

Przekorny błysk szarych oczu jej kuzynki przygaś. Irena była zaskoczona tą nagłą — nie powinna była tego naturalnie powiedzieć. — Jest na pewno człowiekiem bardzo poważnym, Lixl — zapewniała gorliwie swą kuzynkę — ale ma w sobie coś... — szukała słowa i powiedziała potem — coś niebezpiecznego. — Potem się roześmiała — nie mogę sobie wyobrazić, że Sunin potrafi być dobrodusznym.

— Dobroduszny?

— Myślę... swobodnym... Nie, to nie to. Serdeczny, miły by się miało uczucie, że on na prawdę się tobą interesuje.

— Nie wiem, — odpowiedziała Pfann. — Mną się nigdy na prawdę nie interesował. Nigdy nie byłam jego kochanką, jeśli chcesz wiedzieć.

— Nie...?

Pani Graumann nie wiedziała, co ma myśleć. Wiedziała tylko to jedno, że... pod jej adresem padła jakaś niemiła mentorska uwaga. Ten wielki ciemny człowiek o twarzy mongolskiej jest widocznie poza obrębem krytyki kobiecej. W owych obcych dla niej niezrozumiałych regionach, w których się teraz obracała Alicja, nie mówi się o tym, czy on jest sympatyczny, czy niesympatyczny. Irena była zakłopotana i oświadczyła, że bardzo jej żal... że nie wie, co sądzić o Suninie.

— Ja też nie — wyznała Alicja patrząc się jeszcze wciąż na ścianę o staroświeckiej blade niebieskiej tapecie. — Mało ludzi go właściwie zna. Blisko do siebie nikogo nie dopuszcza, nikt nie wie, jak żyje, czy cieszy go powodzenie, czy martwi się, gdy mu się nie udaje. Zdaje mi się jednak, że jest niesłuchanie twardy, niesłuchanie energiczny i dlatego mu się udaje. Czy ty nie podzielasz mego zdania?

— Czy ja wiem?

Alicja odwróciła głowę, pasmo słońca przedarło się przez story, otaczając aureolą jasne jej włosy, które tak były fotogeniczne.

(C. d. n.)

PEŁNA TABELA LOTERII

(nieurzędowa)

z dnia 22 stycznia

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł. 5.000 padła na nr. 68180

Zł. 100.000 na nr. 140043
Zł. 10.000 na nr-y: 2127 19010 85642 113144
Zł. 5.000 na nr-y: 10407 36224 189388
Zł. 2.000 na nr-y: 4063 37336 59936 63164
85683 96254 99659 112747 125833 131138 140246
160110 167073 178473 178956 187360
Zł. 1.000 na nr-y: 8110 18465 21927 22831
28135 28868 32671 38603 39543 40037 41125 43793
49298 50010 67461 71592 72091 72204 80074 96435
97239 98626 102324 106915 122606 136955 155499
165073 180784 188136 189626 193609

Wygrane po 200 zł

12 99 128 95 234 42 52 367 569 612 892
916 29 1050 78 250 321 45 66 97 524 658
83 750 61 916 2034 198 203 422 639 731
78 843 71 82 912 3157 268 456 69 684 755
883 986 4135 792 810 15 20 96 5151 321
406 724 6044 249 305 61 456 680 705 18
850 933 47 7209 308 45 340 56 605 12 71
8014 105 72 288 322 32 88 498 537 764
973 9186 269 83 88 337 74 459 549 676 99
738 39 49 77

10102 29 249 79 80 496 679 80 734 94
11011 52 205 382 408 12578 87 631 56 39
937 13016 43 110 35 330 63 411 704 31 67
509 27 32 14015 31 134 216 336 40 414 591
546 720 21 902 49 15001 115 96 283 457
546 785 934 94 16133 58 203 8 344 414
529 628 737 74 17090 589 777 900 10 54
18038 270 358 433 511 679 867 93 19313
77 550 778 938 76

20023 31 94 155 61 286 373 420 551 735
72 892 922 75 21291 447 50 89 514 80 630
766 801 61 937 22105 207 561 677 92 917
23009 25 38 127 279 328 69 416 46 24054
268 324 88 717 25262 483 93 558 631 700
22 32 49 57 26109 37 715 27135 235 401
580 704 28183 311 12 61 82 93 472 580
621 814 26 966 95 29011 22 37 121 90 233
517 651 92 759 866 995

30228 948 31006 87 591 714 98 830 924
55 83 32013 113 33 56 215 360 86 410 24
601 72 752 33159 293 342 425 96 539 739
819 925 47 34149 204 318 68 545 59 615
794 921 51 73 35024 28 71 431 60 75 618
812 50 913 90 36068 139 68 279 305 416
625 53 37136 354 464 780
38423 75 332 652 834 39104 54 367 678 997
40134 51 84 802 10 426 665 763 75 881

930 41025 190 236 429 582 632 705 16 33
42083 154 406 622 81 863 68 43014 39 141
79 274 369 489 553 641 84 800 27 914 22
44156 232 305 22 465 76 662 70 958 45001
79 149 294 556 46046 114 25 31 92 342 85
488 561 606 860 930 47274 450 720 52 87
889 48057 95 178 92 274 326 58 59 6 95
97 623 887 49048 238 66 467 606 17 50 68
94 721 843 968 78

50001 123 45 397 568 880 905 22 50 87
51242 31 064 417 581 709 24 890 32039 82
139 90 271 337 513 84 87 721 87 966 53073
173 392 482 511 20 36 46 48 685 875 935
54448 82 545 643 84 721 31 84 937 5017
5448 82 545 643 84 721 31 84 937 5017
162 93 386 97 484 635 83 809 96 933 56045
177 263 85 626 76 57004 131 61 88 243 583
602 14 45 748 870 954 58218 346 73 48 84
561 663 700 36 82 825 59072 95 245 406
602 68 92 710 23 30 52 987

60111 421 552 75 880 948 95 61004 63
324 412 529 606 713 843 923 62039 47 100
14 27 43 82 333 642 48 50 66 85 784 975
63005 25 195 478 543 632 37 80 763 910
34 64093 123 80 299 309 82 401 42 708 865
964 65187 232 504 763 830 66060 134 245
333 611 63 760 94 81 973 950 67106 351 434
53 605 713 812 53 68043 231 366 80 403 46
502 49 608 908 49036 186 226 650 60 861
70033 106 28 77 229 356 451 521 626
900 55 71169 71 93 304 77 435 621 843
72250 425 630 742 98 871 73103 211 44 454
70 581 616 927 57 74463 586 625 740 75054
276 387 94 465 565 80 83 726 813 978
76002 4 131 96 208 68 632 790 96 889 77011
196 731 48 808 979 78413 32 73 529 659 791
818 33 79149 386 553 665 888 987 88

80073 357 537 40 95 657 704 848 928 48
81039 81 120 218 380 476 596 704 876 82021
161 89 365 88 531 679 881 86 83010 76 101
328 42 76 449 58 583 34078 116 303 79 428
856 68 76 941 90 85259 66 633 70 787 899
910 44 45 86084 182 355 611 65 746 828
87052 61 221 310 507 785 98 908 88413 648

763 66 806 89125 287 351 446 536 85 764

828 913 39

90090 92 133 209 64 98 725 59 838 83

91350 501 728 66 80 929 57 92046 77 166

79 501 41 624 707 26 43 45 811 25 93187

280 627 95 701 869 94054 55 92 143 200

373 474 552 76 608 12 948 95046 74 75 211

363 638 43 50 58 708 96103 41 82 327 547

854 96 97020 142 255 72 73 330 452 580

737 843 915 19 67 98026 93 218 35 50 300

1 6 41 56 495 565 95 888 993 99064 228

335 569 167 822 69 923

10041 83 350 531 49 683 705 17 58 69

84 968 101021 157 411 49 501 91 703 5 29

56 69 974 83 87 102057 108 359 452 564

666 724 828 962 68 69 83 103051 103 26

38 593 715 808 12 75 941 104003 179 89 95

206 93 334 493 513 736 105060 338 80 605

831 908 71 106029 68 113 54 324 433 547

790 869 904 12 74 75 107248 49 365 708

108359 403 507 678 726 51 823 922 55

109044 186 537 45

110032 57 114 72 91 336 693 881 931

111087 475 84 513 72 633 53 95 820 916

112114 396 493 94 683 86 713 79 811 29

113693 834

114101 278 87 438 543 773 481 115030 137

241 84 97 340 540 80 650 868 116143 203

311 426 30 513 22 39 613 70 747 811 37

912 117125 54 61 219 51 65 453 55 65 906

46 118227 70 345 401 831 50 718 30 940

119212 15 93 352 515 93 715 19 43 838

67 990

120049 125 257 415 574 121194 297 481

658 122126 235 363 79 471 77 546 67 694

841 88 123352 428 531 894 95 124008 147

60 98 215 91 504 628 59 125013 17 24 375

453 77 665 851 911 76 126408 527 717 833

906 10 127176 98 234 331 601 43 81 832

913 29 128343 630 719 908 129298 375 414

42 55 546 608 817 959

130281 353 595 803 34 931 131058 167

272 446 503 624 64 77 132129 234 547 73

624 32 759 886 133055 25 89 657 802 57 922

134249 511 63 743 802 135151 264 409 558

814 996 136287 460 539 91 137057 223 581

623 719 804 27 71 913 138116 93 288 473 540

92 720 68 89 902 139273 303 686 923 45

96

140065 109 43 358 682 141091 153 344 95

627 738 890 942 142007 238 65 85 307 515

602 827 39 143036 47 78 254 474 542 631

46 758 942 144203 35 41 352 84 456 590 614

758 39 829 79 998 144008 67 79 288 648

96 757 146052 56 177 86 236 52 547 601

758 147211 72 307 460 882 148089 420 771

809 924 149243 92 569 840 66 951

150073 121 27 286 468 646 900 151136

97 406 695 783 959

152038 105 364 415 67 76 519 90 777 844

153051 358 466 592 806 94 930 154012 76

930 966 155226 306 564 660 85 726 811 38

70 965 156001 54 194 730 35 958 157155

90 439 856 940 41 57 77 158188 573 869

906 8 23 60 159016 161 266 322 632 962

160079 187 89 201 87 470 821 951 57

161061 413 508 21 600 703 811 23 29 67

912 162202 356 493 848 902 163033 113

471 573 635 833 164002 132 48 60 406

548 820 86 165101 324 700 886 166058 425

57 603 90 741 74 167001 12 124 25 65 75

257 87 512 778 168073 356 61 882 84 764

68 72 838 169035 361 706 87 804

170315 801 33 171009 58 140 354 631

898 967 172253 907 85 173223 573 747 98

902 38 174235 395 440 93 799 833 977

175070 105 39 273 81 414 583 176107 492

564 769 935 177173 257 309 419 64 738 83

178162 367 468 607 83 179045 247 489

503 700 32 39

180050 51 53 274 585 738 864 950 181155

258 529 75 602 895 965 182134 236 306

458 517 603 945 183147 218 56 491 99 715

64 888 184018 76 110 527 31 32 714 56

826 46 185231 97 726 51 865 89 919 32

186031 55 434 75 444 45 745 187253 426

508 51 608 769 833 954 188025 196 243 70

854 947 189061 164 270 493 968

190057 257 309 98 421 30 608 701 863 902

191000 120 218 83 95 323 43 452 824 192126 68

339 626 65 771 967 193295 319 84 472 771 916 35

194049 409 87 516 35 778

III ciągnięcie

Wygrane po 200 zł

492 800 976 156 308 505 2029 725 996

3018 613 14 812 65 900 4074 204 639 5184

614 948 6109 462 900 832 7248 465 542

624 935 77 8113 679 742 906 9013 67 577

698 909 46

10213 26 589 871 99 931 11191 641 906

12094 172 340 74 499 782 976 13209 338

818 52 923 72 14215 92 620 61 62 703

15054 142 277 563 862 981 16131 591 803

17263 413 36 772 93 18072 80 311 16 428

627 19007 766 803 924

20430 378 84 21028 276 392 528 22015 72

223 918 23 23041 138 713 822 81 24118

347 700 96 25120 70 216 560 769 26103

448 587 723 912 27179 271 664 70 28186

301 4 524 687 728 958 29088 173 297 475

933

30196 298 315 93 489 732 93 31342 403

44 513 618 41 91 794 847 32037 218 504

84 621 817 33131 367 449 519 627 3495

222 93 452 527 36 35280 699 800 939 36065

312 605 74 37601 746 38180 344 538 718

806 39263 332 636 798 829

41288 42072 186 87 204 59 352 98 43094

496 99 665 777 44061 596 45227 422 760

46061 78 134 482 83 675 47005 98 301 506

600 812 48166 248 717 816 98 49018 226

748 895 985

50174 347 92 510 585 993 51100 635 723

52031 258 540 56 802 32 982 53248 726

Zaślubiny i pogrzeb

w sercu tropikalnej puszczy na Borneo

Panna młoda

Dziewczynka ma już czternaście lat. Właściwie nie jest już wcale dziewczynką. Tu, na Borneo, w sercu tropikalnej puszczy wszystko rozwija się piękniej, bujniej i szybciej niż gdziekolwiek indziej.

Śliczna zatem kobietka plemienia Dajak ma już 14 lat i wychodzi za mąż. Ma już po za sobą „dojście do pełnoletności”, kiedy po raz pierwszy włożono jej do uszu pierścienie mośiężne, odkąd zaczęła upiększać się, pielegnować ciało.

Plakała wtedy bardzo, gdy jej przedziurawiono uszy i przepychano przez otwory małe kijki bambusowe. Zawieszono też wtedy na jej uszach przeróżne ciężary, by stały się długie i piękne. Była to bolesna i niebezpieczna operacja. Ale dziewczyna zapomniała już dawno ten ból. Dumnie nosi swoje ozdoby uszne i pozwala się laskawie podziwiać młodzieńcom, którzy szukają sobie żony.

Nie są oni o wiele starsi od niej, mają po szesnaście lat — akurat dość, by się żenić. Oni też noszą już od dawna ozdoby w uszach i był to dla nich zarazem egzamin dojrzałości. Podczas bolesnej operacji nie wolno było chłopcu nawet pisać, w przeciwnym wypadku uważany byłby przez całe swe życie za tchórza i żadna dziewczyna nie zakochałaby się w nim.

Pan młody

Teraz, kiedy jest już wojownikiem i ubiega się o żonę, daje sobie wytatuować ramiona i uda dziwacznymi wzorami — jakieś symboliczne żmije i skorpiony. Taka operacja trwa parę tygodni, tygodni niewypowiedzianych mąk. Żelaznymi igłami drapie się skórę a w powstałe rowki wpuszcza się jakiś gryzący preparat. Powstają głębokie, ropiejące rany, gromadzą się na nich chmary kłusujących much, gnieźdzą się wstrętne robaki. Mężczyźni z plemienia Punam nie wolno nawet dotykać tych ran, nie wolno bronić się przed muchami i robakami. Takie męki znieść może tylko twarda natura dziecka dżungli.

Ale ten młodzieniec olbrzymiego wzrostu,

zbudowany jak Herkules, dobroduszny, radosny, myśliwy — wie świetnie, po co to wszystko znosić musi.

Po brzegi wypchnięty jest uczuciem miłości do tej pięknej dziewczyny, która skromnie stoi na progu chatki, dźwięcząc pierścieniami w uszach przy każdym ruchu, ozdobiona wąską wstążką z paciorków we włosach i w krótkim fartuszu wokół bioder.

Zaślubiny

Wróćmy do obrzędu weselnego.

Całe plemię zebrało się na obszernej polanie, wszyscy są odświętnie przystrojeni, bez broni. Kapłani składają ofiary z kóz, których krwią obryzgują młodą parę. Późem wszyscy zasiadają do uczyty i objadają się niemilo siernie. Na ogół niezwykle skromny i wytrzymały na głód podczas uczyty weselnych zdolny jest taki Dajak spalać całego prosiaka i parę kur na dodatek.

Pogrzeb

Pod tym względem niczym nie różni się pogrzeb od wesela. Ale poza tym jest to niezwykle i przejmująca w swej grozie ceremonia.

Ludzie plemion Dajak i Punam są odważni i dumni. Ale nikt nie potrafi ich pozbawić za bobonnego lęku przed śmiercią. Nie chodzi im wcale o cierpienie cielesne, do tego są przyzwyczajeni, ale niepokoi ich i męczy pytanie, co też stanie się z ich duszą po śmierci. Wiedzą, że po śmierci opuszcza ona ciało i gdzieś się unosi: Ale gdzie? Czy stanie się znów ciałem? Czy może wejdzie w jakiś podły zwierzę, albo wręcz w jakiś martwy przedmiot.

Dlatego tak smutnie, tak tragicznie brzmią melodie pogrzebowe, stłumione dźwięki bębnow i jęczących gongów. Na swym zwykłym miejscu w chacie siedzi, oparty o ścianę zmarły i zdaje się, że zamkniętymi oczyma przysłuchuje się muzyce. Kapłan podchodzi do niego i zaklina duchy, by zaprowadziły duszę zmarłego do nowego, dobrego ciała. Potem wszystko, co posiada, zostaje rozdzielone. Rozdziału dokonywuje sam zmarły: kapłan

NOWY SKAFANDER

200 metrów pod powierzchnią morza

W Spezzji został w tym tygodniu ustanowiony rekord nurkowania, który jest bardzo do bry w porównaniu z dotychczasowymi wynikami.

Porucznik włoskiej marynarki, Nosari, w specjalnym skafandrze wynalezionym przez Galeazzi'ego, wykonanym ze specjalnie dobranych stopów metali, osiągnął głębokość 200 metrów. Nie jest to głębokość największa, ponieważ przy pełnym obciążeniu pancerza, można osiągnąć głębokość 250 metrów. Cały rynsztunek nurka, skonstruowany przez Galeazzi'ego waży 400 kilogramów i robi wrażenie o wiele więcej potężne i niezwykle, niż zbroja rycerza średniowiecznego. Urządzenie to zaopatrzone jest ruchomymi kończynami i posiada tak silną konstrukcję, że wytrzyma je napór wielu ton. Bardzo ważną innowacją jest, że nurek może w nim przez wiele godzin przebywać w głębinie i prowadzić swoją pracę a następnie może być w kilku minutach wyciągnięty na powierzchnię, co dotychczas nie było możliwe, bo pociągano za sobą często ataki serca i ogólne przemęczenie. Nurek ma możliwość w tym nowym urządzeniu przeciąć linę, która go łączy z powierzchnią morza, gdy chce się opuścić na dno. Zapomocą aparatu do ciśnienia powietrza może się nurek bez niczyjej pomocy wydostać w razie potrzeby na powierzchnię.

Wynalazek ten, który bije dotychczasowy rekord światowy głębokości dla nurków — 150 metrów, ma niezwykle ważne znaczenie zwłaszcza o ile chodzi o zakładanie kabli pod morskich.

bierze rękę trupa, wskazuje nią na jakiś przedmiot, a potem na jednego z członków rodziny. W ten sposób rozdane zostają wszystkie jego klejnoty, jego trofea wojenne, które rymy jest ozdobiony. Wyprowadzony na pole rozdziela tak domki, ziemię i bydło.

Wreszcie trumna zostaje przeniesiona do domu umarłych, niewielkiego budynku na polach, stojącego daleko od wsi. Tu, w żarze tropikalnym, ciało szybko się rozkłada. Szybko też zapominają o nim. W tym bujnym życiu nie ma miejsca na długotrwałe myśli o śmierci.

A. BIRABEAU

ZGUBIONY LIST

Znalazłem na ulicy list; był w kopercie, ale na niej nie widniał jeszcze żaden adres, tak, że nie mogłem go oddać owej osobie, dla której był przeznaczony.

Sądzę jednak, że o ile go wydrukuję adresat będzie miał przynajmniej możliwość poznania jego treści. A ta brzmi następująco:

„Mój drogi Robercie! Paryż nie zmienił się zbyt dużo od ostatniego tygodnia: może przybyły dwa lub trzy nowe banki, ale to nie jest ważne! Taksówki podrożały.

„Od trzech dni czytam wielką powieść, która mnie cudownie usypia — rzecz dziwna, że ten środek sprzedają księgarze, a nie apteki. Twoja teściowa cierpi zdaje się na reumatyzm. Jej kolano spuchło. Nie powiedziała mi wprawdzie tego, ale spotkałam ją ostatnio na ulicy i od razu poznałam. Gribaud się rozwodzi. O tym napiszę ci teraz obszernie bo jest to ciekawa historia:

„Znasz Gribauda. Należy do tych ludzi, którzy gdyby odkryli Amerykę chcieliby tam posłać wszystkich innych. Dla celów reklamowych tacy są po prostu nie do zastąpienia.

„Czy czytał pan Baru? To musi pan koniecznie przeczytać! Tak reklamuje wszystko. Zalóżę się, że wszyscy jego znajomi, piją tę samą kawę co on, palą te same papierosy, kupują stale żyłki tej samej marki i lubią tego samego autora.

Jego ostatnią namiętnością jest teatrofon. Sądzę, że nie ma ani jednego z jego znajomych, któryby mi nie powiedział: „Mamy teraz teatrofon — tak jak Gribaud.”

Nie jest to zresztą zły wynalazek. Nie wiesz może, na czym on polega. Otóż Twój telefon zostaje po prostu połączony z jednym z teatrów, który wybierasz sobie z listy między godz. 8-mą a 10 wieczorem. W teatrze ustawione są wzdłuż rampy mikrofony i w ten sposób wszystko co się dzieje na scenie dostaje się do twego głośnika. Dzięki temu możesz w swoim łóżku przysłuchiwać się każdemu przedstawieniu.

Komiczne jest to, że słyszy się wszystko: głuchy odgłos rozmów prowadzonych na sali przez publiczność, kroki robotników, dźwięki skrzypiec, a nawet harfy i wiolonczeli.

W czasie antraktu rozlegają się na sali okrzyki jak „Czy może pan kupić program?” — „Woda sodowa, cukry, czekolady”.

To co ci teraz tak prosto opisuję, wyjaśnilby ci Gribaud jeszcze przed tygodniem o wiele lepiej i bardziej entuzjastycznie.

Dzisiaj jużby tego nie zrobił. Od wtorku stracił do tego ochotę. Właśnie od wtorku, gdy w Operze Komicznej, dawano „Manon”.

„Manon”! Wspaniała opera, cudowna wystawa

— Gribaud zachwalał wszystkim przedstawienie. Powtarzał zachwyty przed każdym kogo spotkał.

O pół do 8-ej wieczorem powiedział jeszcze u przejmnie do panny, która zakomunikowała mu, że łączy go z operą „dziękuję drogie dziecko!” a o 8-ej wzywał już niecierpliwie swoją żonę, która jeszcze zdejmowała nakrycie w jadalni, gdy w tej samej chwili panna Lescant siadała do dyliżansu z Arras.

Pani Gribaud jest najpiękniejszą kobietą jaką znam. Mówiąc między nami nie sądzę, by zachwycała się specjalnie muzyką Masseneta, przywykła jednak słuchać męża, usiadła obok niego.

Pierwszy akt minął bez żadnych przeszkód.

Pan Gribaud nucił pod nosem wszystkie arie — śpiewane równocześnie na scenie, co żona jego przyjmowała z niesmakiem.

Nastąpił antrakt.

„Woda sodowa, widokówki” — nagle pan Gribaud nadstawił uszu.

Zdarzyło się coś niezwykłego!

Tam za spuszczoną kurtyną dwaj śpiewacy nie zdając sobie widocznie z tego sprawy, zbliżyli się do mikrofonu i poczęli rozmawiać ze sobą o rzeczach... och o bardzo interesujących rzeczach!

„Tak mój kochany”. W ubiegłym tygodniu zdobyłem serduszek pewnej kobiety. Wspaniała baba! Pełna temperamentu! Gorąca i namiętna. Powiedziałam ci palce lizać!..

W salonie Gribaudów głośnik powtarzał donośnie te intymne zwierzenia.

Gribaud pokładał się ze śmiechu:

— Czy słyszysz kochanie? Ci głupcy nie przeczu-

Co się dzieje w Abisynii?

Walka partyzantów z oddziałami włoskimi. — Kryzys gospodarczy i brak towarów. — Kupcy włoscy likwidują swe przedsiębiorstwa

Londyn, w styczniu.

„Manchester Guardian” donosi: Kłopoty włoskie w Abisynii rosną z dnia na dzień.

Podczas ostatnich trzech miesięcy włoska armia okupacyjna ma ciągle do czynienia ze zrojnym oporem Abisyńczyków.

Liczne posterunki i wysunięte oddziały wojsk włoskich atakowane są nocami przez partyzantów.

Armia okupacyjna jest w stanie ciągłej i męczącej czujności.

7 grudnia Abisyńczycy zlikwidowali mały oddział ekspedycyjny Włochów. Na pomoc został wysłany inny oddział, złożony z 1200 żołnierzy pod komendą pułkownika Alleri.

Losy tego oddziału są nieznane.

Włochom z trudnością daje się werbować Abisyńczyków do pracy na drogach oraz w polu, nawet przy przekupywaniu lokalnych wodzów abisyńskich.

Abisyńczycy odmawiają składania podatków w naturze.

Pomimo promahometaniskiej propagandy włoskiej wśród mahometan tutejszych panuje silny ruch antyitalijski.

Włosi mieli zamiar rekrutować swą armię kolonialną w Abisynii głównie z mahometan. Plan ten uznany został obecnie za niewyko-

nalny. Kryzys ekonomiczny daje się odczuwać bardzo silnie. Głównymi przyczynami kryzysu są: ograniczenia handlu importowego, sparaliżowanie eksportu, brak subsydiów państwowych, korupcja oraz

bierny i czynny opór Abisyńczyków

Począwszy od końca lipca subsydia włoskie spadły ze 120 milionów złotych lirów miesięcznie do 100 milionów lirów papierowych.

Te sumy płacono za cały import do Abisynii. Ceny idą codziennie w górę. Brak wszystkich produktów żywności oraz środków transportowych. Wśród kupców i przemysłowców włoskich, którzy inwestowali kapitały w Abisynii

panuje tendencja do wycofania ich.

Z Abisynii ucieka jeden milion lirów dziennie. Oczywiście, iż kapitały te są szmuglowane z kraju przez przekupionych urzędników Wielkie firmy przemysłowe znajdują się w Aden i Dżubuti.

Okazuje się, iż metody czynione przez Włochy w Abisynii nie dają rezultatu.

Wedle opinii obiektywnych obserwatorów w polityce gospodarczej i administracyjnej Włoch w Abisynii muszą zająć radykalne zmiany.

Ważna misja polityczna ambasadora U. S. A.

JOSEPH KENNEDY

nowo mianowany ambasador U. S. A. w Londynie, spełnić ma z polecenia prez. Roosevelta niezwykle doniosłą misję polityczną w Europie. W kołach politycznych przypisują nominacji ambasadora Kennedy pierwszorzędne znaczenie.

Ślady nóg prehistorycznego zwierzęcia które wykazały, że potwór robił kroki na 5 metrów długie. Wysoki na 15 metrów, potwór ten mógłby swobodnie zaglądać do okna mieszkania na czwartym piętrze, i nie musiałby nawet zbyt podnosić łba.

Najciekawsze jest stwierdzenie dra Browna, że monstrum to żywiło się roślinami. Osądzić to może po formie przednich łap, które wykazują niezwykle podobieństwo do łap wegetaryjnie żyjących prehistorycznych zwierząt z owych epok, odkrytych w Anglii i Belgii.

Górnicy pracujący w kopalni, pierwsi odkryli ślady. Ażeby wydostać skamieniały szkielet, musiano przekopać cały szyb. Ze śladów nóg prehistorycznej bestii zrobiono odciski, które wystawiono następnie w Nowym Jorku. Wykopano całe tony piasku i kamieni, ażeby dojść do szkieletu.

Potwór znajdował się 70 metrów pod ziemią, i 350 metrów od wejścia do kopalni. Dzie więciu ludzi na trzy zmiany pracowało bez ustanku w dzień i w nocy przez trzy tygodnie, zanim zdołano odbić skałę. Musiano założyć nowe szyby, ażeby móc dotrzeć do tego miejsca. Ażeby usunąć skałę, musiano odbić całą górę. Skała ważyła 30 ton, ale kiedy odbito wszelkie zbyteczne skamienienia, spała waga na 8 ton. Przed transportem rozbito skałę na trzy ogromne bloki.

Zdobycza ta w dziedzinie paleontologii ma wielkie znaczenie.

Dr Brown w ostatnich czasach odkrył jeszcze inne monstrum, wysokie na 5 metrów a długie na 16, które zalicza do rodziny dinozaurów. W innym miejscu udało mu się wykopać szczątki ogromnego żółwia, z rodzaju zupełnie dotychczas nieznanego, długiego na 7 metrów, na 2 metry szerokiego a na metr wysokiego.

Wykrycie przedpotopowego potwora

Skamieniały szkielet zwierza, żyjącego przed 80 miliona lat

(s) Fantazja ludzka nie jest na tyle bogata, ażeby mogła sobie wyobrazić, nawet w przybliżeniu, przeogromne rozmiary przedpotopowego potwora, jakiego wykryto niedawno w Ameryce, w szybie kopalni węgla w Colorado, a którego naukowa ekspedycja wydobłała później na światło dzienne. Chodzi tu o pewnego rodzaju dziką, wysokiego na 15 metrów, który żył przypuszczalnie przed 80 milionami lat.

Po kilku miesięcznej pracy, udało się wreszcie drowi Brownowi, dyrektorowi muzeum przyrodniczego w Colorado, wydostać ska-

mieniały szkielet tego potwora, który wielkością prześcignął wszystkie dotychczas znane okazy zwierząt prehistorycznych.

Paleontologia mogła stwierdzić, jakie potwory zamieszkiwały ziemię przed dwustu milionami lat. Ale istnieje okres 80 milionów lat, który dotychczas był zamkniętą księgą dla uczonych i badaczy. Odkrycie dra Browna, uchyla po części rąbek zasłony, która zasłaniała praczasy między 140 a 60 milionami lat.

Odkrycie to miało miejsce w Cedaredge w Colorado, gdzie w kopalni węgla ustalono

wają nawet, że ich się podsłuchuje... Psi! Mówią coś jeszcze!

— Kto to taki? — pytał drugi głos.

— Kobieta z towarzystwa.

— Jak się nazywa?

— To żona znanego fabrykanta konserw, Gribaуда...

Co potem nastąpiło, to chyba możecie sobie Ro-bercie łatwo wyobrazić.

Pani Gribaуд wydała okrzyk, a jej mąż zawył do głośnika:

— To nieprawda! To podłe oszczerstwo!

Krzyczał oczywiście napróżno.

Głośnik jest głuchy. Mówi komuś to co chce powiedzieć, ale nie słucha tego co jemu mówią. Gribaуд protestował — wściekał się, szalał — głośnik odpowiadał mu spokojnie i obojętnie głosem Manon Lescaut, która teraz właśnie czytała na scenie listy kawalera des Grieux do ojca.

Jak widzisz mój drogi w ten sposób Gribaуд został poinformowany o zdradzie żony. To jest chyba najokropniejszy sposób zwrócenia komuś uwagi na to, że jest rogaczem.

Listem anonimowym można pogardzać i udawać że się go nie otrzymało. Ale wiadomość otrzymaną

przez teatrafon...!

Wyznanie to słyszał nie tylko Gribaуд, lecz wszyscy inni abonenci teatrafonu.

W swej nieszczęsnej pasji reklamowania wszystkiego zapowiadał przecież sam wszystkim swym znajomym i przyjaciółom:

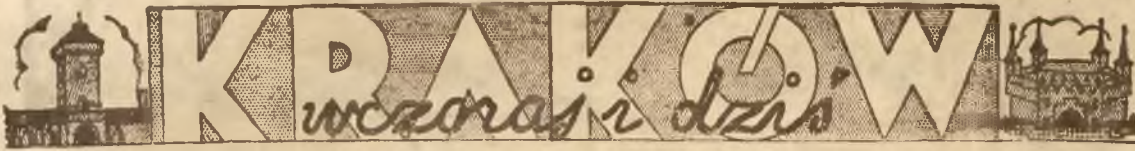
— Prawdopodobnie dziś wieczorem wybieracie operę komijną. Dają „Manon”. Wspaniała niezrównana opera!

Nie mógł już nawet przebaczyć swej żonie — musiał dopuścić do skandalu i zerwania z nią. A to ostatnie było okropne... bo, jak wiesz, majątek Gribauda pochodzi właściwie od jego żony.

Tak mój drogi mogła pani Gribaуд, która jest zresztą najuczciwszą kobietą na świecie odzyskać wolność. Nie rozumiesz?

Oto prosto za odpowiednim wynagrodzeniem nakłoniła dwu robotników scenicznych do odegrania małej komedii i zniesławienia jej tak, aby rozmowa ich dostała się do teatrafonu. Pragnęła odzyskać wolność i swój majątek, a w inny sposób nie byłaby tego osiągnęła. Piszę ci to wszystko, ale ty proszę cię o to, nie opowiadaj o tym nikomu: to ścisła tajemnica“.

**Nie zapominajmy
o głodnych
i zziębniętych
dzieciach
Składajmy ofiary
na Pomoc Zimową!
Konto P. K. O. 70.200
Pomoc Zimowa**

Przed zjazdem Związku Naucz. Polskiego Przygotowania w Krakowie. — Na zjazd przybędzie 1108 delegatów

Z Warszawy wrócił w sobotę do Krakowa prezes okręgu Związku Nauczycielstwa Polskiego, senator Sienko, który uzgodnił w stołicy z kuratorem związku, p. Maciszewskim szczegóły zorganizowanego ogólnopolskiego zjazdu, wyznaczonego na d. 2 lutego. Obrady toczyć się będą w sali Starego Teatru.

Otwarcie zjazdu nastąpi o godz. 10 rano i dokona go kurator Maciszewski, po czym przewodnictwo obejmie prawdopodobnie jeden z członków b. rady Z.N. P.

Głównym punktem obrad będzie wybór nowego zarządu, co zarazem zakończy okres kuratorski tej organizacji.

Kandydatury do nowego zarządu wysuną delegaci.

Uprawnionych delegatów do uczestnictwa w zjeździe jest 1108, w czym z okręgu krakowskiego 76.

Ze względu na charakter zebrania członkowskiego na zjazd nie będą dopuszczone osoby postronne ani nawet przedstawiciele prasy. Natomiast specjalne biuro prasowe ogłosi po zjeździe własny komunikat.

Organizacją zjazdu zajmuje się zarząd okręgu krakowskiego ZNP, który już przygotował 500 miejsc w hotelach, oprócz licznych kwater w mieszkaniach prywatnych i Domu Wycieczkowym. Biuro zjazdu czynne będzie w Polskim Związku Turystycznym przy ulicy Lubicz od dn. 1 lutego wiecz.

Sąd nie uwzględnił podania dr Drobnera

Przed kilku dniami donosiliśmy, że adw. dr Aleksandrowicz wniósł do sądu okręgowego w Krakowie podanie o wypuszczenie na wolną stopę swego klienta dr Bolesława Drobnera, którego proces odbędzie się w marcu. Podanie umotywowane było stanem zdrowia oskarżonego i zdeklarowaniem kaucji w wysokości 10.000 zł. Sąd powziął decyzję od

dalającą podanie. Wspomniana decyzja nadmienia, że wobec powołania na rozprawę b. wielu świadków, zachodzi obawa wpływania na ich zeznania, skutkiem czego kaucja nie wchodzi w rachubę. Jak się dowiadujemy od orzeczenia sądu okręgowego wniesione zostało zażalenie.

Sensacja tarnowska — spaliła na panewce

W Tarnowie przy ulicy Spadzistej wybuchł 22 bm. pożar, który strawił stodołę niejakiego Kozła.

Pożar ten stał się źródłem dużej sensacji, która przez pewien czas była przedmiotem ogólnego zainteresowania w Tarnowie.

Oto w czasie gaszenia ognia w stodole znaleziono ukryte tam papiery i dokumenty zamordowanego w okrutny sposób przed kilku miesiącami strażnika miejskiego Barnasia.

Po odnalezieniu tych papierów powstało

przypuszczenie, że zdemaskowana została kryjówka zbrodniarzy.

Ostatecznie okazało się jednak, że dokumenty owe pochodziły z kradzieży, której do konano w listopadzie ub. roku u wdowy po zamordowanym strażniku.

Papiery te, które nieznani sprawcy ukryli w stodole, zostały przypadkiem obecnie odnalezione, po wybuchu pożaru w czasie akcji ratunkowej.

Wójt gminy podkrakowskiej oskarżony o nawoływanie do strajku chłopskiego

Sąd Okręgowy w Krakowie rozpatruje dziś jeszcze jedną sprawę o strajk chłopski. Tym razem na ławie oskarżonych zasiadł 54-letni Stanisław Broszkiewicz, wójt gminy Pogwizdów pod Krakowem oraz równocześnie prezes Stronnictwa Ludowego w tej gminie.

Akt oskarżenia zarzuca Broszkiewiczowi, że w sierpniu ub. roku zwołał mieszkańców Pogwizdowa na zebranie, na którym odczytał no ulotki wzywające do udziału w strajku chłopskim. Ponadto wzywano chłopów do utworzenia bojówek, które miały udaremnić dowóz żywności do miast.

Przed procesem bandy Gruszki i łow. przed Sądem Okręg. w Wadowicach

Bielsko 24. 1. (R) Dnia 11 lutego br. Rozpoczną się przed Sądem Przysięgłych w Wadowicach rozprawa przeciwko zuchwałej szajce bandyckiej, która pod wodzą Wilhelma Gruszki i Rudolfa Szparę terrorizowała z początkiem ubiegłego roku ludność powiatów bielskiego i bialskiego, dokonując w czasie od 9 stycznia 1937 do marca 11 napadów rabunkowych. Poza hersztami bandy, Gruszką i Szparą, aktem oskarżenia objętych jest 7 uczestników napadów, pochodzących z okolic Bielska - Białej. Sledztwo przeciwko bandzie Gruszki trwało dłuższy czas, a akt oskarżenia obejmuje 10 stron maszynopisu. Rozprawa potrwa kilka dni, gdyż oprócz 46-ciu świadków oskarżenia Sąd dopuścił dowód z kilkudziesięciu świadków, zawnioskowanych

przez obronę. Na uwagę zasługuje okoliczność, że główni oskarżeni zwrócili się swego czasu o podjęcie się ich obrony do znanych obrońców dra Hofmoka - Ostrowskiego z Warszawy, dra Woźniakowskiego i dra Aschenbrennera z Krakowa, którzy jednakowoż odmówili podjęcia się obrony. Jak wynika z aktu oskarżenia, zorganizowana ta szajka bandycka, dokonywała napadów rabunkowych z bronią w ręku i była przez dłuższy czas nieuchwytna, gdyż okoliczna ludność wiejska udzielała im pomocy i ostrzegała ich przed nadchodzącą policją. Dopiero w lutym ub. roku udało się policji rozbić bandę i aresztować kilku jej uczestników, a w kwietniu zdołano ująć obu hersztów, Rudolfa Szparę i Wilhelma Gruszkę.

W pętli paragrafu

Gruzin i gruźlica

Monsieur Niedowidze Ozmroku przywędrował z kaukaskich ogrodów na ulicę Ogrodową w Krakowie. Pozostał jednak wierny ojczystej geologii — handlował naftą.

Oczywa czarnym, jak ojczyste morze, czarował kobiety uchodził za księcia, chciał żenić się z Polą Negri. Ale Pola była daleko, pola w pobliżu zieleniły się wiosną i gruzińskiego Apolla wzięła inna Polka — Dorotea Urbańska. Pobrali się i Ogrodowa zakwitła szczęściem.

Rzeczy jednak, które kwitną, mają to do siebie, że — mniej lub więcej — wczesnie wlewną.

Minęła wiosna i monsieur Niedowidze ochłodził do tego stopnia, że małżonka przeziębila się. Z przeziębienia wynikała choroba płuc. Pani Niedowidze została umieszczona w sanatorium „Kaukaz“ w Zakopanem.

Ale Gruźlica nie wzruszyła nawet nazwa sanatorium. Oświadczył, że ożenił się z Polką, a nie z gruźliczką i że nie będzie ponosił kosztów leczenia pani Dorotei.

Nie każda Dorotea znajduje Hermana. Ozmroku wydaje się Herman, a w biały dzień okazuje się Mefisto.

Pani Dorotea Urbańska-Niedowidze była zmuszona wnieść przeciw swemu egzotycznemu małżonkowi pozew o alimenty.

Na dzisiejszej rozprawie pełnomocnik pani Dorotei dowodził przykro i realistycznie, że małżeństwo to nie tylko prawo do szczęścia, ale także obowiązek alimentacji.

Sąd podzielił to stanowisko i odtąd nad wykonywaniem obowiązków małżeńskich przez gruzińskiego Deterdinga zamieszkałego w Krakowie, przy ulicy Ogrodowej, będzie czuwał komornik.

HOROW

żyd. Scena Narodowa

Poniedziałek: godz. 8.30 „Sąd“.

Teatr im. J. Słowackiego

Poniedziałek: godz. 8 wiecz. „Czemu kłamiesz najdroższa?“

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Prater“ Magda Schneider i Willi Eichberger, „Walka o złote pola“ (Ken Maynard).

APOLLO: „Joshiwara“.

ATLANTIC: „Serce i szpada“ (Konrad Veidt, Annabela) i „Zbudź się i żyj“ (Alice Faye).

BAGATELA: „Weź serce me“ z Gitlą Alpar i rewia: „Grunt to szczęście“.

PROMIEN: „Wielka miłość Beethovena“ (Jany Hold).

STELLA: „Znachor“.

SZTUKA: „W sieci wywiadu“ (Gertruda Michael, Herbert Marshall i in.).

UCIECHA: „Jej pierwszy bal“ (Marie Bell — Harry Baur).

WANDA: „Życie ulicy“ (Luiza Rainer, Spencer Tracy).

Spotkanie Beck — Micescu

Paryż, 24. 1. Rumuński minister spraw zagranicznych Micescu przybył dziś z Genewy do Cannes, gdzie odwiedził przebywającego tam min. Becka. Obaj ministrowie odbyli dłuższą rozmowę, poczem min. Beck podejmował min. Micescu śniadaniem w ścisłym gronie. W śniadaniu wzięli udział małżonka min. Micescu, ambasador R. P. w Londynie Raczyński i dyrektor polityczny rumuńskiego ministerstwa spraw zagranicznych Cretzeanu.

Wieczorem min. Micescu z małżonką odjechał do Genewy.

Wydawca: Za spółkę Wyd.: „Nowy Dziennik“: Zygmunt Hochwald. — Redaktor odpowiedzialny: Dr. Mojżesz Kanfer

Nowa Drukarnia Dziennikowa, Kraków, Orzeszkowej 7, pod zarządem Maksymiliana Feldmana.

WIADOMOSCI SPORTOWE

Grecja-Palestyna 3:1

Tel Awiw, 24. 1. PAT. W meczu piłkarskim o mistrzostwo świata rozegranym w Tel Awiwie, Grecja pokonała Palestynę 3:1.

Mecz rewanżowy odbędzie się w Atenach 20 lutego. Grecji wystarczy 1 pkt. dla zakwalifikowania się do decydującej rozgrywki w grupie z Węgrami.

NIE PARAGRAF ARYJSKI -- ALE SKRESLENIE „MAKKABI“

W niedzielę przez cały dzień odbywały się w Warszawie walne obrady Polskiego Zw. Szermierczego. Zebranie było bardzo burzliwe i wywołało bardzo wiele incydentów. Przez dłuższy czas omawiano na samym wstępie sprawę dopuszczenia do przedstawicieli 5 nowo-przyjętych klubów śląskich. Po dłuższej dyskusji postanowiono nie udzielić tym klubom prawa głosu. Ogółem prawo głosu otrzymało 31 klubów a udział wzięli jedynie przedstawiciele 23 klubów.

Przy wyborach nowego zarządu zgłoszono 4 listy: Policyjnego Klubu Sportowego, Warszawianki, Poloni i grupy śląskiej.

Po długiej dyskusji w głosowaniu zaznaczyła się przewaga grupy śląskiej, nie miała ona jednak bezwzględnej większości głosów. W dalszych obradach okazało się, że niektórzy kandydaci, wystawieni przez grupę śląską nie zgodzili się objąć mandatów, wówczas Policyjny Klub Sportowy i Warszawianka wycofały swoje listy, jako znak protestu przeciwko niewłaściwym ich zdaniem, metodom postępowania grupy śląskiej.

Do dalszych wyborów stanęły zatem 2 listy: śląska i warszawskiej Polonii (w bloku z warszawskim AZS. i poznańskim AZS). Kandy-

dujący z ramienia grupy warszawskiej dotychczasowy prezes Polskiego Związku Szermierczego płk. Bałaban wycofał swoją kandydaturę, a wraz z nim wycofali się i inni członkowie dawnego zarządu.

Z pozostałej jedynej listy grupy śląskiej wycofali swoje kandydaty pp. Łubiński. Ostan-kowicz i Skiba. W ostatecznym głosowaniu przeszła lista grupy śląskiej 16 głosami przeciwko 6.

Prezesem Polskiego Związku Szermierczego wybrano gen. Wieniawę Długoszewskiego, wiceprezesami zostali dr. Papee i mjr. Dobrowolski. Kapitanem sportowym — kapitan Suski, sekretarzem — Nawrocki, skarbnikiem — Załęcki, członkami zarządu nadkomisarz Hosiarczyński, sędzia Kremer, Prażanowski i Kubaczko. Członkostwo honorowe postanowiono nadać długoletniemu prezesowi związku płk. Bałabanowi.

Zmian regulaminowych nie głosowano. Nie poddano również pod głosowanie wniosku warszawskiego AZS. o wprowadzenie do związku t. zw. paragrafu aryjskiego, natomiast uchwalono dezyderat o skreślenie z listy członków klubu sportowego Makabi i sprawę tę przekazano nowemu zarządowi.

REPREZENTACJA SZWAJCARII REMISUJE Z KANADYJCZYKAMI 1:1

Reprezentacja hokejowa Szwajcarii rozegrała w Szwajcarii mecz z kanadyjską drużyną hokejową Sudbury Wolves, uzyskując wynik remisowy 1:1.

Szwajcarzy mieli wyraźną przewagę nad przeciwnikiem i zamorscy goście zaledwie zdołali utrzymać wynik nierozstrzygnięty.

AZS (Warszawa) mistrzem Polski w siatkówce kobiecej

W niedzielę wieczorem zakończyły się w Brześciu n/B mistrzostwa Polski w siatkówce pań. Pierwsze miejsce i tytuł mistrza Polski zdobył warszawski AZS. Wicemistrzem został HKS z Łodzi.

Czarni mistrzem hokejowym Lwowa

W dalszych rozgrywkach hokejowych o mistrzostwo Lwowa Czarni pokonali Pogon 1:0, zdobywając bramkę w ostatniej fazie gry ze strzału Lemiszko. W drugim meczu Lechia zremisowała z Ukrainą 2:2 (0:1, 2:1, 0:0).

Mistrzostwo Lwowa zdobyli lwowscy Czarni. Drugie miejsce zajmie zwycięzca meczu Pogon—Ukraina.

Skład obozu kondycyjnego bokserów przed meczem z Niemcami

Zarząd Polskiego Zw. Bokserskiego postanowił wezwać do obozu kondycyjnego przed międzypaństwowym meczem z Niemcami następujących zawodników: Rotholca, Sokołowiaka, Koziółka, Czortka, Kowalskiego, Woźniakiewicza, Grądkowskiego, Kolczyńskiego, Chmielewskiego, Pisarskiego, Szymurę, Piłata i Klimeckiego.

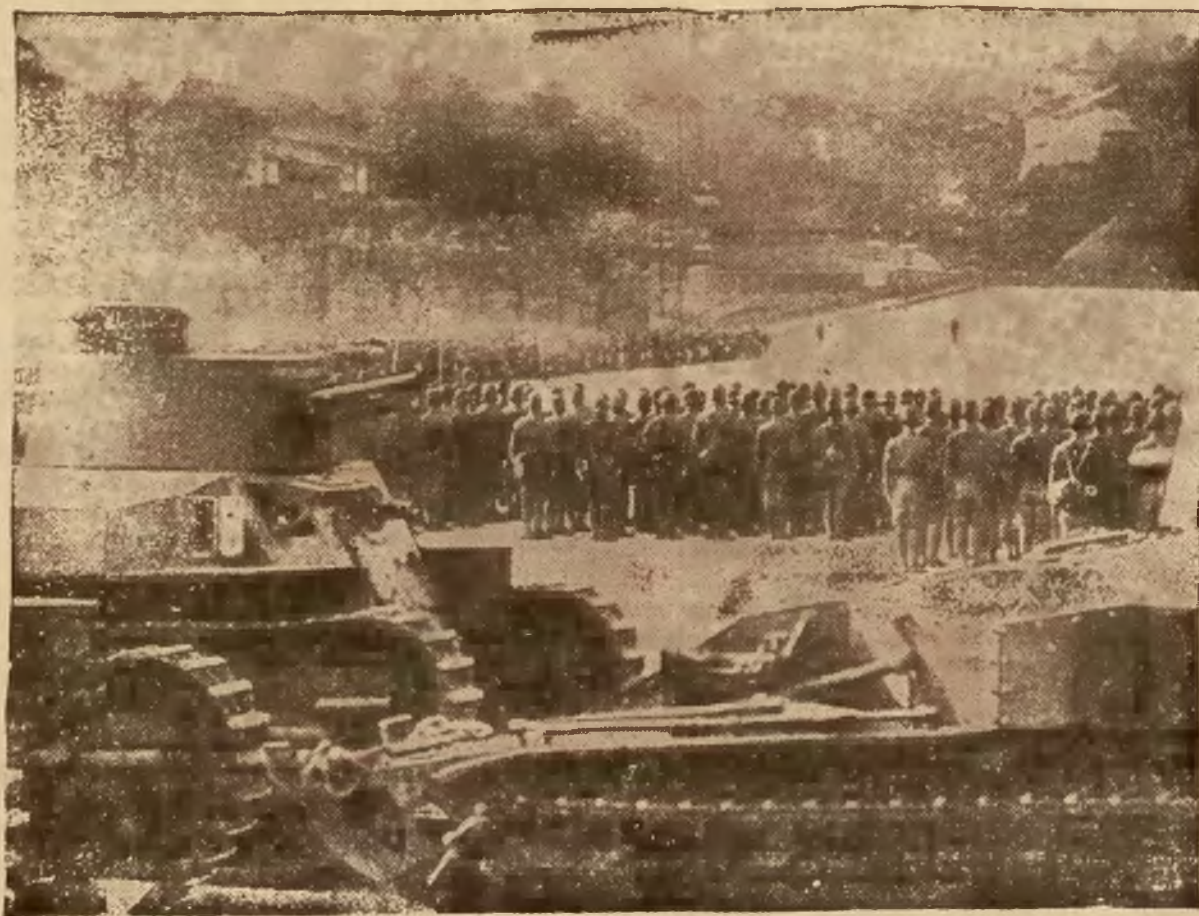
Warta zwycięża Flotę

W niedzielę wieczorem odbył się w reprezentacyjnej hali targów poznańskich mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo Polski pomiędzy Wartą i gdyńską Flotą. Zwyciężyła Warta w stosunku 14:2. Zwycięstwo Warty było za wysokie. Poziom zawodów był dość nierówny. Za interesowanie niewielkie.

Pożeraczka rekordów

Młodziutka fenomenalna duńska pływaczka Hveger, która od kilku tygodni co niedzielę u niedzielię w Aarhus własny rekord światowy, ustanowiony przed tygodniem na 300 mtr stylem dowolnym. Atak zakończył się pełnym powodzeniem. Hveger uzyskała czas 3:46,9, poprawiając swój wynik z ub. niedzieli prawie o 2 sek.

W drogę na front
— kolumny cesarzowi

Japoński oddział czołgów przed wyruszeniem na front i rozpoczęciem niszczycielskiej akcji wojennej, zatrzymuje się przed pałacem mikada w Tokio, by złożyć hołd cesarzowi.